

MĚSTSKÝ ÚŘAD KRALOVICE

Markova tř. 2, 331 41 Kralovice

Sekretariát

pracoviště Markova tř. 2, 331 41 Kralovice

Váš dopis ČJ:
ze dne:

Naše zn.:

ČJ: SEK/19815/2024

SZ: SEK/120/2024

Vyřizuje:

Tel.:

ISDS: jidbxx

E-mail: podatelna@kralovice.cz

Datum: 13.08.2024

Počet listů: 0

Počet příloh: 0

Počet listů příloh: 0

Oživení, z. s.

IČ 67365353

Muchova č. p. 232/13

160 00 PRAHA 6

ROZHODNUTÍ O ODMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI

Městský úřad Kralovice, Markova tř. 2, Kralovice jako povinný subjekt (dále jen „povinný subjekt“), ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) rozhodl v souladu s § 15 odst. 1 informačního zákona o žádosti o informace ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím zapsaného spolku Oživení z.s., IČ 67345353 (dále jen „žadatel“), doručené dne 07.08.2024 prostřednictvím informačního systému datových schránek (dále jen „žádost o informace“) takto:

Žádost o informace se podle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona **ODMÍTÁ**.

Odůvodnění rozhodnutí:

Dne 07.08.2024 byla povinnému subjektu doručena žádost žadatele prostřednictvím informačního systému datových schránek, evidována pod číslem jednacím: SEK/19815/24, SZ: SEK/120/2024. Žadatel požádal o informace podle informačního zákona ve věci tj. podnětu k šetření podezření ze spáchání přestupku podle zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o střetu zájmů“):

- (i) *žádáme o poskytnutí rozhodnutí, kterým byla zjednána náprava ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu ve věci přestupkového řízení s xxxxx*
- (ii) *žádáme o poskytnutí rozhodnutí, kterým byla zjednána náprava ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu ve věci přestupkového řízení se xxxxx*

Obě osoby žadatel v textu žádosti dostatečně identifikoval a v krátkosti shrnul dosavadní průběh řízení o poskytnutí informací v předmětných přestupkových řízeních, vedených podle zákona o střetu zájmů v režimu zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a správního řádu.

Svoji žádost žadatel uzavřel konstatováním a nástinem svého dalšího postupu: „*Pro doplnění uvádíme, že tuto žádost považujeme za konformní s judikaturou představenou MÚ Kralovice v Rozhodnutí o odmítnutí žádosti č.j. SEK/13697/2024, zejména proto, že jsme konkrétně obsahově vymezili informace, o které žádáme. V případě nevyhovění žádosti jsme připraveni podat odvolání či stížnost podle zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.*

Domníváme se, že takový postup MÚ Kralovice by nemohl obstát ve světle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24.01.2023 č.j. 1 As 204/2022-30. Nakonec dodáváme, že je na povinném subjektu, aby anonymizoval poskytnuté informace v souladu s platnými právními předpisy.“

Povinný subjekt nejprve porovnal aktuální žádost (doručenou dne 07.08.2024, č.j. SEK/19815/24) se žádostí předchozí, která se týká stejné věci (doručená dne 20.05.2024, č.j. SEK/12502/24) a obsahuje žádost o informace:

- (i) *žádáme o zaslání usnesení či rozhodnutí, kterými byla zjednána náprava ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu v případě obou výše jmenovaných členů správní rady*

Přičemž oba členové správní rady byli identifikováni, kdy se jedná o tytéž osoby, které jsou uvedeny i v aktuální žádosti.

Dle povinného subjektu se jedná o totožnou žádost, pouze se změněným slovosledem, která nebyla doplněna o další skutečnosti, není nijak konkretizována a upřesněna ve smyslu poskytnuté informace, i z tohoto důvodu je argumentace k odmítnuté žádosti vedena obdobně jako v předchozím případě, neboť nebyly shledány žádné nové faktické skutečnosti ke změně stanoviska povinného subjektu. Odůvodnění je doplněno o další body.

Povinný subjekt posoudil podanou žádost a dospěl k obdobnému závěru jako při předchozí žádosti, že v daném případě nelze žadateli vyhovět s odkazem na ust. § 2 odst. 3 informačního zákona, kdy se zákon nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Testem proporcionality byla posuzována otázka, zda doručená žádost naplňuje účel a smysl zákona o svobodném přístupu k informacím nebo zda se jedná ze strany žadatele o obcházení příslušných zvláštních zákonů za účelem získání informací, které lze, po splnění určitých zákonných podmínek, získat i jinak. Základním smyslem informačního zákona je zajištění práva veřejnosti na přístup k informacím. Na druhou stranu se v předmětné věci týká poskytnutí informace z přestupkového spisu, a jelikož je správní řízení obecně neveřejné a správní orgán je povinen také dbát ochrany osobních údajů účastníků, přičemž princip neveřejnosti správního řízení se promítá do úpravy nahlížení do spisu dle správního řádu, platí, že do spisu nohou nahlížet účastníci a jejich zástupce a dále osoby, které prokáží právní zájem nebo jiný vážný důvod. V daném případě je takovým zvláštním zákonem správní řád, který v ust. § 38 komplexně upravuje podmínky pro nahlížení do spisů, a tedy získávání informací, vedených podle správního řádu, popřípadě podle zákona o odpovědnosti za přestupky. V dané věci judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11.08.2009, č.j. 1 As 51/2009 – 106: „*Institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je zvláštní právní úpravou vůči informačním zákonům. Přestože nahlížení do spisu slouží též získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení*

a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Nespadá-li žadatel pod definici upravenou v § 38 odst. 1 a 2 správního řádu, může sice žádat o informaci, která je součástí správního spisu podle informačního zákona, avšak tímto způsobem jí bude poskytnuta jen taková informace, o kterou sama požádá; široce vymezené právo na přístup k celému správnímu spisu se zde neuplatní“.

Dále povinný subjekt přihlédl k rozsudku nejvyššího správního soudu ze dne 28.11.2018, zn. 10 As 118/2018-53: „...Žádosti o informace podle [zákona o svobodném přístupu k informacím](#) nemohou popírat výslovné zákonné vyluky dle zvláštních zákonů, nemohou tedy ani obcházet či nahrazovat vyluku z nahlížení do spisu.“ Kdy především článek (14) a (16) zmiňuje vztah mezi ustanovením § 38 správního řádu (který nahradil ust. § 23 zák. č. 71/1967 Sb., o správním řízení) a zákona o svobodném přístupu k informacím: „[14] Jak Nejvyšší správní soud již v minulosti uvedl, nahlížení účastníka řízení, případně jiné osoby, do správního spisu podle [§ 38 správního řádu](#) je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že jej lze podřadit pod [§ 2 odst. 3](#) informačního zákona. Tj. informační zákon se nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací (srov. rozsudek ze dne 13. 8. 2008, č.j. [2 As 38/2007-78](#), který sice cituje starší znění [§ 2 odst. 3](#) informačního zákona, je však přesto aplikovatelný i na znění stávající)., [16] Nejvyšší správní soud doplňuje, že [§ 38 správního řádu](#) je speciálním ustanovením ve vztahu k informačnímu zákonu jak pro nahlížení do spisu jeho účastníkem a jeho zástupcem ([§ 38 odst. 1](#) správního řádu), tak pro nahlížení do spisu jakoukoliv jinou osobou ([§ 38 odst. 2](#) správního řádu). V obou případech totiž [správní řád](#) upravuje zcela specifickou a svébytnou proceduru získání požadované informace.“

Povinný subjekt se obšírněji zaobíral i novější judikaturou, kterou na podporu svého rozhodnutí použil povinný subjekt ve své odpovědi, ze dne 03.06.2024, na předchozí žádost, a kterou na základě toho argumentoval žadatel ve své žádosti. Povinný subjekt přihlédl k rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24.01.2023, č.j. 1 As 204/2022-30, právní věta: „Nespadá-li stěžovatelka (ŽADATEL) pod definici upravenou v § 38 odst. 1 a 2 správního řádu, může sice žádat o informaci, která je součástí správního spisu, podle zákona o svobodném přístupu k informacím, avšak tímto způsobem jí bude poskytnuta jen taková informace, o kterou sama požádá a konkrétně vymezí obsahem. Neobsahuje-li žádost konkrétní informaci, vymezenou obsahem (byť třeba vyjádřeným velmi obecně, například by stěžovatelka požadovala návrh na zahájení řízení, konkrétní podání některého z účastníků správního řízení, rozhodnutí správního orgánu atd.), ale pouze označení čísla listu ze správního spisu z řízení, v němž nebyla účastníci, tak nelze bez dalšího takové žádosti podle informačního zákona vyhovět.“

Předně se povinný subjekt domnívá, na základě výše uvedené argumentace, že na žadatele dopadá ustanovení § 38 odst. 1 a 2 správního řádu. Přesto povinný subjekt posoudil podanou žádost dle obsahu, kdy žadatel sice požádal o informace, ale žadateli jde v podstatě o získání celého rozhodnutí, kterým byly uvedené přestupkové věci vyřízeny. Vzhledem ke skutečnosti, že požadovaná rozhodnutí z přestupkových spisů uvedených osob musí naplňovat podmínky ust. § 68 správního řádu a obsahují, mimo jiné, podrobný průběh přestupkového řízení, včetně

uvedení veškerých podkladů a důkazních prostředků, v jedné z věcí bylo podkladem rozhodnutí vydané podle trestního řádu, stěžejních částí výpovědí účastníků řízení a dalších osob, úvah správního orgánu, uzavřel povinný subjekt, že se jedná o poskytnutí podstatných částí přestupkového spisu a tato žádost byla vyhodnocena jako žádost s velmi obecným obsahem, bez konkrétního vymezení požadované informace a nebyla splněna podmínka na přesné konkrétní označení požadované informace ze spisu tak, jak uvádí výše zmíněná judikatura. Na tuto část původní argumentace ze dne 03.06.2024 žadatel nijak nereagoval, nijak neupřesnil rozsah konkrétní požadované informace a i nadále trvá na poskytnutí celého rozhodnutí v přestupkové věci, přestože byl povinným subjektem upozorněn, že takový dokument obsahuje velkou množinu informací z celého přestupkového řízení.

Další skutečností, kterou musel povinný subjekt akceptovat je skutečnost, uvedená v ust. § 5 odst.3 informačního zákona – „*Do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost povinný subjekt tyto informace zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.... Poskytnutá nebo doprovodná informace musí být zveřejněna nejméně po dobu 6 let.*“ V případě poskytnutí informace (v daném případě rozhodnutí v přestupkové věci) žadateli by povinný subjekt toto rozhodnutí musel zveřejnit na své úřední desce, nejméně po dobu 6 let. Naproti tomu stojí v systému správních trestů v zákoně o odpovědnosti za přestupky v ust. § 35 písm. e) správní trest „*zveřejnění rozhodnutí o přestupku*“. Byť je dále aplikace zmíněného trestu rozvedena v ust. § 50 zákona o odpovědnosti za přestupky, už jenom ta skutečnost, že zveřejnění rozhodnutí o přestupku je jednou z forem správního trestu, nutí povinný subjekt velmi bedlivě posuzovat střet zájmů chráněných příslušnými zákony – povinnost informovat proti povinnosti chránit osobní údaje. Povinný subjekt v testu proporcionality upřednostnil individuální osobnostní právo na ochranu osobnosti před skupinovým zájmem na poskytování informací. A nemůže obstát ani argumentace, že poskytnutou informaci je možné anonymizovat. Pakliže se jedná o veřejného funkcionáře podle zákona o střetu zájmů, starostu/starostku města, na místní poměry relativně velkého, nemůže být žádná anonymizace údajů dostatečná, pakliže by nebylo anonymizováno celé rozhodnutí. V této věci je to zcela zásadní střet dvou právních předpisů, který zcela svědčí pro uplatnění zvláštního zákona (správního řádu) na úkor informačního zákona, tak jak je uvedeno výše doloženou judikaturou.

I nadále povinný subjekt setrvává na svém stanovisku, že nejsou ani v této aktuální žádosti splněny podmínky pro poskytnutí požadovaného rozsahu informací a že svojí žádostí podle informačního zákona se žadatel snaží účelově obejít ustanovení zvláštního zákona.

K právní výhružce, uvedené v žádosti, že: „*V případě nevyhovění žádosti jsme připraveni podat odvolání či stížnost podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím. Domníváme se, že takový postup MÚ Kralovice by nemohl obstát ve světle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24.01.2023 č.j. I As 204/2022-30.*“, povinný subjekt konstatuje, že si je vědom práv žadatele podat odvolání či použít jiné opravné prostředky, nikdy je nezpochybňoval a je srozuměn s případným dalším postupem žadatele. Nicméně v dané věci se povinný subjekt ocitá v situaci, kdy jeho rozhodnutí bude buď napadáno ze strany žadatele podle informačního zákona nebo ze strany subjektů údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. Povinný subjekt rozhodl podle svého nejlepšího vědomí a svědomí za použití testu proporcionality při střetu dvou právních předpisů, které v dané věci stojí proti sobě. Na základě uvedené argumentace rozhodl povinný subjekt tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání, a to do 15 dnů po jeho oznámení ke Krajskému úřadu Plzeňského kraje, který o odvolání rozhodne, a to cestou Městského úřadu Kralovice, u něž se odvolání podává.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá dle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek.

Za správní orgán

.....
Mgr. Pavel Vrána
tajemník